

(art. 102 § 2 Kk), sąd przed zwolnieniem z zakładu rozstrzyga o potrzebie wykonania kary pozbawienia wolności. W wypadku skazanego za przestępstwo popełnione w stanie ograniczonej poczytalności — można nadto przesłać właściwemu sądowi penitencjarnemu odpis lub wyciąg z wyroku wraz z odpisem zarządzenia o wykonaniu kary i innymi niezbędnymi odpisami dokumentów z akt sprawy, w szczególności dotyczących postępów w leczeniu skazanego, w celu rozważenia możliwości warunkowego zwolnienia skazanego (art. 100 § 2 Kk). Zarządzenie o wykonaniu kary podlega wykonaniu po wydaniu postanowienia o odmowie warunkowego zwolnienia.

§ 256. W razie orzeczenia nawiązki na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża lub na rzecz innej organizacji społecznej, tytuł wykonawczy (art. 174 § 1 Kkw) przesyła się właściwemu zarządowi wojewódzkiemu tej organizacji.

§ 257. Postanowienie ustalające wysokość kosztów przypadających w związku z postępowaniem wydaje sąd pierwszej instancji, który w danej sprawie orzekał, niezwłocznie

po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. W miarę potrzeby należy powziąć dodatkowe postanowienie.

DZIAŁ IV

Przepisy końcowe.

§ 258. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio w sprawach przeciwko nieletnim oraz w sprawach opiekuńczych małoletnich.

§ 259. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 września 1953 r. Regulamin czynności sądów wojewódzkich i powiatowych w sprawach cywilnych i karnych (Dz. U. Nr 44, poz. 216), z wyjątkiem przepisów dotyczących spraw przeciwko nieletnim oraz spraw opiekuńczych małoletnich.

§ 260. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

326

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 grudnia 1969 r.

w sprawie zmiany stawek opłat sądowych w sprawach karnych.

Na podstawie art. 25 i w związku z art. 8 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o opłatach sądowych w sprawach karnych (Dz. U. Nr 19, poz. 73 i Nr 38, poz. 192 oraz z 1949 r. Nr 32, poz. 238 i z 1960 r. Nr 51, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się następujące zmiany stawek opłat sądowych ustalonych w dekrecie z dnia 23 stycznia 1947 r. o opłatach sądowych w sprawach karnych (Dz. U. Nr 19, poz. 73 z późniejszymi zmianami), zwanym dalej dekretem, a zmienionych rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 lutego 1958 r. w sprawie zmiany stawek opłat sądowych w sprawach karnych (Dz. U. Nr 13, poz. 57):

- 1) w art. 9 kwoty: „150 zł”, „250 zł”, „400 zł”, „600 zł” i „800 zł” zastępuje się odpowiednio kwotami: „200 zł”, „300 zł”, „500 zł”, „700 zł” i „1000 zł”;
- 2) w art. 19 ust. 1 kwoty: „od 50 zł do 200 zł” zastępuje się kwotami: „od 100 zł do 300 zł”;
- 3) w art. 21 ust. 1 kwotę: „5 zł” zastępuje się kwotą: „10 zł”.

2. W wypadku gdy sąd pierwszej instancji poprzestał na orzeczeniu kary dodatkowej (art. 55 Kodeksu karnego), skazany obowiązany jest uiścić tytułem opłaty sądowej kwotę 100 zł.

3. W razie skazania za przestępstwo na karę ograniczenia wolności stosuje się odpowiednio stawki opłaty sądowej określone w art. 9 lit. c)—1) dekretu ze zmianami wynikającymi z ust. 1 pkt 1.

4. Skazany w postępowaniu sądowym za wykroczenie na karę pozbawienia wolności, zamiast kwot określonych w art. 9 lit. a)—c) dekretu, obowiązany jest uiścić tytułem opłaty sądowej kwotę 100 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Sprawiedliwości: *w z. F. Rusek*

327

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 23 grudnia 1969 r.

w sprawie określenia trybu rejestracji osób prawomocnie skazanych oraz sposobu zbierania w postępowaniu karnym danych dotyczących tych osób, jak również organów obowiązanych do wykonywania tych czynności.

Na podstawie art. 10 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55 i z 1969 r. Nr 13, poz. 98), art. 275 § 2 Kodeksu postępowania karnego oraz na podstawie art. VI § 2 Przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr osób prawomocnie skazanych prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie kart karnych i zawiadomień sporządzanych przez sądy i organy prokuratury, oraz na podstawie zawiadomień sporządzanych przez inne organy wymienione w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Rejestracji podlegają:

- 1) prawomocne wyroki, którymi orzeczono kary za przestępstwa lub za występki skarbowe, z wyjątkiem wyroków w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego, w których orzeczono karę pozbawienia wolności poniżej 6 miesięcy lub karę łagodniejszego rodzaju, chyba że postępowanie toczyło się z urzędu,
- 2) prawomocne orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania,
- 3) prawomocne wyroki sądów zagranicznych, którymi orzeczono wobec obywateli polskich karę pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy.

§ 3. 1. Rejestracja orzeczeń, o których mowa w § 2, następuje na podstawie karty karnej sporządzonej przez sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, lub przez prokuratora, który wydał postanowienie o warunkowym umorzeniu postępowania.

2. Kartę karną, zawierającą nazwisko, imię oraz inne dane określające tożsamość osoby, której karta dotyczy, a także dane o orzeczeniu, w szczególności datę wydania i datę uprawomocnienia się orzeczenia, za jakie przestępstwo i na jaką karę osoba ta została skazana lub w sprawie o jakie przestępstwo postępowanie warunkowo umorzono, sporządza się niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia i przesyła do rejestru.

§ 4. 1. Poza danymi, o których mowa w § 3 ust. 2, rejestracji podlegają informacje o:

- 1) rozesłaniu listów gończych,
- 2) zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności,
- 3) zamianie kary ograniczenia wolności na zastępczą karę grzywny lub zastępczą karę pozbawienia wolności (art. 84 § 2 Kodeksu karnego),
- 4) warunkowym przedterminowym zwolnieniu i o odwołaniu takiego zwolnienia,
- 5) rozpoczęciu wykonywania nadzoru ochronnego, umieszczeniu w ośrodku przystosowania społecznego i o zwolnieniu z ośrodka,
- 6) wykonaniu kary lub środka poprawczego.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, rejestr odnotowuje w karcie karnej na podstawie zawiadomień nadsyłanych odpowiednio przez sądy lub organy prokuratury, a gdy chodzi o dane o zwolnieniu z ośrodka przystosowania społecznego i o wykonaniu kary lub środka poprawczego — na podstawie zawiadomień nadsyłanych przez odpowiednie organy uprawnione do wykonywania orzeczeń (art. 2 Kodeksu karnego wykonawczego).

§ 5. 1. Karty karne usuwa się z rejestru:

- 1) po upływie 10 lat od wykonania lub darowania kary pozbawienia wolności albo od przedawnienia jej wykonania,
- 2) po upływie 5 lat od wykonania lub darowania kary ograniczenia wolności, grzywny lub kary dodatkowej orzeczonej w myśl art. 55 lub 56 Kodeksu karnego albo od przedawnienia ich wykonania.

2. Kartę karną usuwa się z rejestru w razie otrzymania z sądu zawiadomienia o zarządzeniu zatarcia skazania na podstawie art. 111 § 2 lub art. 302 Kodeksu karnego.

§ 6. 1. Jeżeli obok kary zasadniczej orzeczono karę dodatkową wymienioną w art. 38 pkt 1—4 Kodeksu karnego lub umieszczenie w ośrodku przystosowania społecznego, kartę karną usuwa się z rejestru po upływie okresów wymienionych w § 5 ust. 1, licząc od wykonania lub darowania zarówno kary zasadniczej, jak i dodatkowej, lub też zwolnienia z ośrodka albo od przedawnienia ich wykonania.

2. Kartę karną osoby skazanej za dwa lub więcej przestępstw (art. 112 Kodeksu karnego) usuwa się z rejestru po upływie okresów przewidzianych do zatarcia wszystkich zarejestrowanych skazań.

§ 7. 1. Ponadto usuwa się karty karne z rejestru, gdy otrzymano zawiadomienie o:

- 1) zatarciu skazania w drodze łaski lub na podstawie amnestii,
- 2) podjęciu warunkowo umorzonego postępowania,
- 3) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia stanowiącego podstawę rejestracji albo o uchyleniu takiego orzeczenia w trybie rewizji nadzwyczajnej lub na skutek wznowienia postępowania,
- 4) zwolnieniu od kary ograniczenia wolności lub od kary pozbawienia wolności (art. 301 § 3 Kodeksu karnego),
- 5) śmierci skazanego.

2. W razie skazania na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kartę karną usuwa się z rejestru, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby nie wpłynęło zawiadomienie o zarządzeniu jej wykonania, a w wypadku gdy obok tej kary orzeczono karę dodatkową lub grzywnę — nie wcześniej niż po otrzymaniu zawiadomienia o wykonaniu tych kar.

3. Kartę karną zawierającą adnotację o warunkowym umorzeniu postępowania usuwa się z rejestru w każdym razie po upływie 3 miesięcy od zakończenia okresu próby.

4. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, sporządzają odpowiednio sądy lub organy prokuratury i przesyłają niezwłocznie do rejestru.

§ 8. Adnotację o rozesłaniu listów gończych usuwa się z rejestru po otrzymaniu z sądu lub od organu prokuratury zawiadomienia o ich odwołaniu.

§ 9. Rejestr z urzędu udziela wiadomości właściwym sądom lub organom prokuratury o ponownym skazaniu osób, którym warunkowo umorzono postępowanie, warunkowo zawieszono wykonanie kary lub które warunkowo przedterminowo zwolniono albo wobec których rozpoczęto wykonywanie nadzoru ochronnego.

§ 10. 1. Informacji z rejestru udziela się:

- 1) sądom, organom prokuratury i innym organom powołanym do ścigania przestępstw,
- 2) innym organom państwowym niż wymienione w pkt 1,
- 3) instytucjom państwowym lub społecznym w wypadkach, gdy jest to uzasadnione ze względu na ich działalność,
- 4) władzom państw obcych, jeżeli w tej sprawie została zawarta umowa międzynarodowa; w razie braku umowy informacja może być udzielona pod warunkiem wzajemności, przy czym istnienie wzajemności w wypadkach, w których zachodzą co do tego wątpliwości, stwierdza właściwa jednostka organizacyjna Ministerstwa Sprawiedliwości.

2. Informacji o skazaniu obywatela polskiego przez sąd zagraniczny oraz o warunkowym umorzeniu postępowania rejestr udziela tylko organom wymienionym w ust. 1 pkt 1.

3. Zapytanie o karalność nadesłane do rejestru powinno zawierać nazwisko i imię oraz inne dane określające tożsamość osoby, której informacja ma dotyczyć; zapytanie powinno być sporządzone co do każdej osoby na oddzielnym formularzu, a personalia powinny być ustalone na podstawie właściwych w tej mierze dokumentów.

§ 11. Karty karne i zawiadomienia (§ 3, § 4 ust. 2, § 5 ust. 2, § 7—9) oraz zapytania o karalność (§ 10 ust. 3) należy sporządzać na formularzach wykonanych według wzorów ustalonych przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 12. 1. W razie otrzymania z rejestru informacji, że podejrzany był już prawomocnie skazany, organ prowadzący postępowanie karne zwraca się do właściwego sądu o nadesłanie odpisu lub wyciągu wyroku skazującego wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a gdy w informacji brak jest danych co do odbycia kary pozbawienia wolności — także o nadesłanie tych danych.

2. Jeżeli jednak dane, o których mowa w ust. 1, mogą okazać się niewystarczające, w szczególności do ustalenia, czy przestępstwo w sprawie, o które toczy się postępowanie, zostało popełnione w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, należy zażądać nadesłania akt poprzedniej sprawy.

3. W wypadkach wyjątkowych, jeżeli może to mieć znaczenie dla wymiaru kary, organ prowadzący postępowanie karne może zwrócić się ponadto do administracji zakładów wychowawczych, poprawczych albo do administracji zakładów karnych, w których podejrzany przebywał, o nadesłanie opinii o podejrzanym.

4. Organ wezwany przesyła niezwłocznie żądane odpisy lub wyciągi, dane dotyczące odbycia kary pozbawienia wolności, akta sprawy lub opinie; akta sprawy zwraca się niezwłocznie po ich wykorzystaniu, w szczególności po sporządzeniu lub wyłączeniu z akt niezbędnych odpisów lub wyciągów z dokumentów.

§ 13. 1. W razie wydania prawomocnego wyroku, którym po raz pierwszy skazano sprawcę w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, sąd orzekający w pierwszej instancji w sprawie, w której zapadł taki wyrok, zakłada teczkę informacyjną opatrzoną nazwiskiem i imieniem skazanego, datą i miejscem urodzenia oraz imionami rodziców i nazwiskiem rodzowym matki — w której zamieszcza:

- 1) odpisy lub wyciągi wyroku skazującego w poprzedniej sprawie i wydanego w rozpoznawanej sprawie prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, oraz z posiadanymi danymi co do odbycia kary,
- 2) posiadane w aktach sprawy opinie zakładu wychowawczego, poprawczego lub karnego,
- 3) odpis informacji dotyczącej osoby skazanego, sporządzonej według ustalonego wykazu (art. 12 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego).

2. Teczke informacyjną należy przesać administracji właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego równocześnie z przesłaniem wyroku do wykonania kary pozbawienia wolności, zamieszczając o tym odpowiednią wzmiankę w karcie karnej.

3. Po wykonaniu kary pozbawienia wolności lub po zwolnieniu z ośrodka przystosowania społecznego administracja zakładu karnego lub ośrodka przesyła teczkę informacyjną do rejestru załączając opinię o zachowaniu się skazanego w zakładzie lub ośrodku.

4. W wypadku nadesłania przez sąd, organ prokuratury lub inny organ powołany do ścigania przestępstw zapytania

o karalność, dotyczącego osoby skazanej w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, rejestr wraz z informacją o karalności przesyła właściwemu organowi teczkę informacyjną dotyczącą skazanego lub zawiadomia, że teczka taka została założona i znajduje się w zakładzie karnym. W tym wypadku przepis § 12 ust. 1 nie ma zastosowania.

5. Na podstawie informacji rejestru właściwy organ w miarę potrzeby zwraca się do administracji zakładu karnego lub ośrodka przystosowania społecznego o nadesłanie te czki informacyjnej uzupełnionej aktualną opinią o zachowaniu się oskarżonego w czasie pobytu w zakładzie lub ośrodku.

§ 14. 1. W każdym wypadku ponownego skazania sprawcy w warunkach art. 60 Kodeksu karnego sąd, który wydał w sprawie wyrok w pierwszej instancji, dołącza do te czki informacyjnej odpis lub wyciąg prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a także uzupełnia teczkę znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami wymienionymi w § 13 ust. 1 pkt 2 i 3, których teczka nie zawiera.

2. Zamieszczone w teczce dokumenty dotyczące kolejnej sprawy należy oddzielić od poprzednich dokumentów kartą opatrzoną sygnaturą akt tej sprawy. Przepis § 13 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie; jeżeli jednak teczkę informacyjną nadesłał rejestr, a sąd wydał wyrok uniewinniający lub skazujący na karę inną niż pozbawienie wolności — teczkę należy przesać do rejestru.

§ 15. 1. Do czasu odrębnego ustawowego uregulowania sprawy zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich, poza orzeczeniami wymienionymi w § 2, rejestracji podlegają prawomocne wyroki, którymi orzeczono wobec nieletnich lub młodocianych środek poprawczy.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, mają odpowiednie zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia, z tym że karty karne usuwa się z rejestru, jeżeli:

- 1) w okresie próby lub warunkowego zwolnienia nieletniego lub młodocianego nie wpłynęło zawiadomienie o odwołaniu zawieszenia umieszczenia w zakładzie poprawczym lub o odwołaniu warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego,
- 2) nieletni lub młodociany nie zostanie skazany za nowe przestępstwo do ukończenia 21 roku życia.

§ 16. 1. W sprawach zakończonych prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym przed dniem 1 stycznia 1970 r. i podlegającym rejestracji sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, przesyła do rejestru zawiadomienie o zatarcu skazania z mocy prawa, jeżeli istnieją warunki do zatarcia skazania. Zawiadomienie to sąd sporządza na wniosek osoby skazanej.

2. Sąd, który w pierwszej instancji zamienił lub złagodził na podstawie art. XIV § 1 pkt 1, 2 i 4 Przepisów wprowadzających Kodeks karny prawomocnie orzeczoną karę, sporządza nową kartę karną i przesyła ją do rejestru ze wzmianką o dokonanej zamianie lub złagodzeniu kary.

3. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, usuwa się kartę karną z rejestru.

4. Karty karne usuwa się z rejestru, jeżeli dotyczą skazania za czyn, który według nowej ustawy nie jest już zabroniony pod groźbą kary.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 września 1952 r. o rejestrze skazanych (Dz. U. z 1952 r. Nr 39, poz. 273 i z 1961 r. Nr 36, poz. 186).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak
Minister Obrony Narodowej: W. Jaruzelski

